

Παγκόσμια Ημέρα Προσφύγων

ΤΟΥ ΠΑΝΟΥ ΤΡΙΓΑΖΗ*

» **Η καθιέρωση** από τον ΟΗΕ της 20ής Ιουνίου ως Ετήσιας Παγκόσμιας Ημέρας Προσφύγων αποτελεί πρόσκληση για κινητοποίηση των ενεργών πολιτών του κόσμου υπέρ των δικαιωμάτων του μεγάλου αυτού τμήματος του παγκόσμιου πληθυσμού, που αριθμεί πολλά εκατομμύρια και τα δεινά του οποίου πηγάζουν από πολέμους, δικτατορικά καθεστώτα, καθώς και από τις λεγόμενες φυσικές καταστροφές (οικολογικοί πρόσφυγες), γενικότερα από μια άνιση, άδικη και άκρως εκμεταλλευτική παγκόσμια τάξη.

Όπως είναι γνωστό, ο ΟΗΕ ιδρύθηκε το 1945 ως επιστέγασμα της αντιφασιστικής νίκης των λαών στον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και από τους πρώτους οργανισμούς που αποτέλεσαν το σύστημα των Ηνωμένων Εθνών, είναι η Υπατη Αρχή για τους Πρόσφυγες (UNHCR). Ένας οργανισμός που έχει επιτελέσει και συνεχίζει να επιτελεί σημαντικότατο έργο, διατηρώντας γραφεία και στη χώρα μας, με διευθυντή τον δραστήριο αγωνιστή των δικαιωμάτων Γιώργο Τσαρμπόπουλο, πλαισιούμενο από αξίους συνεργάτες. Στις δεκαετίες που πέρασαν, μετά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο, το διεθνές νομικό πλαίσιο προστασίας και αποκατάστασης των προσφύγων έχει ενισχυθεί σημαντικά, ενώ έχει διευρυνθεί και η έννοια του πρόσφυγα. Γι' αυτό πρέπει και η ελληνική κοινή γνώμη να ενημερωθεί και να εκπαιδευτεί κατάλληλα ώστε να μπορεί να αποκρούει τις ξενοφοβικές αντιλήψεις και να κατανοεί και τις δεσμεύσεις που απορρέουν από το διεθνές δίκαιο για το ελληνικό κράτος σχετικά με το ζήτημα αυτό. Για παράδειγμα, όταν κάποιος μιλάει για «λαθρομετανάστες», θα πρέπει να γνωρίζει ο ελληνικός λαός ότι ανάμεσα στους ανθρώπους αυτούς, που συχνά πνίγονται στη θάλασσα του Αιγαίου και γενικότερα στη Μεσόγειο, είναι πολλοί πρόσφυγες πολέμου, από τη Συρία τα τελευταία χρόνια, από το Ιράκ και το Αφγανιστάν παλαιότερα, και όταν πρόκειται για πρόσφυγες, αιτούντες άσυλο στη χώρα μας, η Ελλάδα δεν μπορεί να τους κλείνει την πόρτα, αλλιώς θα βρίσκεται στο εδώλιο του κατηγορούμενου ενώπιον διεθνών δικαστηρίων. Αυτό απαιτεί ο σύγχρονος διεθνής νομικός πολιτισμός, από τον οποίον είμαστε συχνά ωφελημένοι και εμείς οι Έλληνες, είτε ως πρόσφυγες της Μικράς Ασίας είτε κατοπινών πολέμων είτε της δικτατορίας του 1967-74.

Δυστυχώς, η έκρηξη του λαϊκισμού στη χώρα μας τα τελευταία χρόνια, λόγω της πολυδιάστατης κρίσης, έχει συσκοτίσει πολλές πτυχές του διεθνούς προσφυγικού και μεταναστευτικού ζητήματος, κάτι που εκμεταλλεύονται οι κάθε λογής ακροδεξιές και εθνικιστικές δυνάμεις για να παραπληροφορούν και να παραπλανούν τον ελληνικό λαό.

Σε ό,τι αφορά τη στάση της σύγχρονης Αρι-

Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, το 2009 υπήρχαν 26 εκατομμύρια εσωτερικά εκτοπισμένοι άνθρωποι. Σε αυτήν την κατηγορία εμπίπτουν και οι εκατοντάδες χιλιάδες Ιρακίνοι που τις τελευταίες μέρες έχουν εγκαταλείψει τις εστίες τους λόγω της επέλασης των τζιχαντιστών

στεράς, και ειδικότερα των δυνάμεων του ΣΥΡΙΖΑ, είναι πολύ καλές οι επιδόσεις τους στο ζήτημα προστασίας και ανακούφισης των προσφύγων. Διότι, για τη δική μας Αριστερά, τα ανθρώπινα δικαιώματα αποτελούν αξία οικουμενική και αδιαπραγμάτευτη, δεν επιτρέπουν επιλεκτική αντιμετώπιση, αφορούν όλους τους ανθρώπους χωρίς καμιά διάκριση.

Καταλήγω με την ανάγκη κατάρριψης ορισμένων μύθων γύρω από το πρόβλημα των προσφύγων. Αναμφισβήτητα πρόκειται για διεθνές πρόβλημα, αλλά και για εσωτερικό πρόβλημα σε δεκάδες χώρες. Σύμφωνα με τον ΟΗΕ, το 2009, υπήρχαν 26 εκατομμύρια εσωτερικά εκτοπισμένοι άνθρωποι. Σε αυτήν την κατηγορία εμπίπτουν και οι εκατοντάδες χιλιάδες Ιρακίνοι που τις τελευταίες μέρες έχουν εγκαταλείψει τις εστίες τους λόγω της επέλασης των τζιχαντιστών.

Άλλος μύθος που πρέπει να καταρριφθεί είναι ότι οι πρόσφυγες κάθε είδους αναζητούν μαζικά καταφύγιο στις λεγόμενες αναπτυσσόμενες χώρες της Ευρώπης και της Β. Αμερικής. Στην πραγματικότητα, τα εκατομμύρια των προσφύγων καταφεύγουν κατά κανόνα, σε γειτονικές προς τις εμπόλεμες χώρες, π.χ. από τη Συρία στην Ιορδανία, τον Λίβανο και την Τουρκία, από το Σουδάν στην Αίγυπτο και σε άλλες χώρες της περιοχής. Με άλλα λόγια, αν οι ηγεσίες των αναπτυσσόμενων χωρών έχουν ευαισθησίες, το πρώτο που οφείλουν να κάνουν είναι να στηρίξουν οικονομικά τις χώρες της πρώτης υποδοχής τους. Διαφορετικά, οι διάφορες κατά καιρούς δηλώσεις τους περί ανθρωπιστικών καταστροφών μόνο ως υποκριτικές μπορούν να θεωρηθούν. Άλλωστε, κάποιες τέτοιες ηγεσίες εκμεταλλεύτηκαν το πρόβλημα των προσφύγων του Κοσόβου, το 1999, για να κάνουν τον περιβόητο «ανθρωπιστικό» πόλεμο στην Γιουγκοσλαβία, του οποίου οι πληγές παραμένουν ακόμα ανοιχτές.

* Ο Πάνος Τριγάζης είναι συντονιστής του Τμήματος Διεθνών Σχέσεων και Θεμάτων Ειρήνης του ΣΥΡΙΖΑ

strength

courage

hope

respect

Celebrate World Refugee Day

20 June

UNHCR The UN Refugee Agency